

יגדיל תורה

יצא לאור ע"י חברת "יגדיל תורה - נעשה ונשמע" דחסידי בעלזא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת פקודי
ר"ח אדר ב' תשע"ז לפ"ק (32)

על סדר היום

דבר החברה

ואנחנו רצים

מנחת תורה

מהדברים הידועים הם לכל הזוכה להסתופף בחצר קדשינו, כפי שרבותינו הק' לדורותיהם חזרו ושינו בכל עת מצא לקהל מרעיתם וביססו זאת כיסוד מוסד לדרך החסידות והוא; לימוד התורה הקדושה. שעל ידה ורק על ידה, יוכל האדם לשמור על דרכיו ולפלט את דרכו בעבודת השם להתקרב אליו ולמצותיו.

אי"ה בעוד פחות מחודש זה יקרה. כלל אנשי שלומנו יעצרו ויפסיקו את מרוצתם, יקימו ויבואו להתאסף יחד תחת קורת גג אחד. כשבמרכז הערב יזכו כולם לשבת ולשמוע את דבר השם מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אשר ישמיע את משא קודש מיוחד לרגל המעמד והתקופה.

הרבה מחשבות ורעיונות נשמעו לאחרונה, כשהצד השווה בכולם; מה אנו יכולים לעשות למען מר"ש. במילים פשוטות הכוונה הוא. במה יכולים אנו אנשים רגילים מן השורה לעשות משהו שישמח את ליבו של ישראל, לעשות או לארגן דבר מה שלכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יהיה מזה תענוג ונחת רוח?

המשך...

מזל טוב וגדיא יאה

נשגור בזה קדם מזכי הרבים החשובים עושים ומעשים לרבות ספסלי בית המדרש ולהגדיל תורה ולהאדירה בתדירה

הרה"ח ישראל פרידמן שליט"א

בני ברק-קהילות יעקב

לרגל נישואי הבת בשעתו"מ

הרה"ח שמואל יהודה אויש שליט"א

אשדוד - בית פנחס

לרגל הולדת הבן

הרה"ח בנציון לוריא שליט"א

ירושלים

לרגל הולדת הבת

הרה"ח לוי יצחק בינעטה שליט"א

מאנסי-דיקעטאר

לרגל הולדת הבת

זכות עידוד וחיוק לימוד התורה יעמוד להם לרוות מהם ומכל יוצ"ח רוב תענוג ונחת דקדושה לאורך ימים ושנים טובות, אכ"ר.

הרב דוד משי

מאז ראש השנה של שנת תרפ"ד חיים להם רבבות אנשים בעולם במרוץ מתמיד. הם חייבים לעמוד בהספקים ואבוי למי שנשאר מאחור. בענף בו הם עובדים לא מתקבל שום תירוק, ואפילו פרוטקציות לא ניתן להפעיל. אין חופשות ואין ימי מחלה, לא הבראה ולא שביתה. ימי העבודה נקבעו בשעתו לשבעה ימים בשבוע, חוק ולא יעבור.

כדי לעמוד ביעדים הנוקשים, הם בחרו לעצמם שותף למקצוע, ויחד הם פילסו את הדרך, בעקביות, בנחישות והתמדה, והגיעו להישגים מרשימים. מי שגם אופציה זו לא התאימה לו, מיהר להצטרף לשיעור ציבורי שהקל על המשימה.

עם השנים אכשר דרא, ועוד ועוד רעיונות הפכו למציאות שהקלה מאוד על כל מי שחפץ להירשם לעבודה. יש גמרות מבוארות מסוגים שונים, יש שיעורים מוקלטים. וכל מה שנדרש בשביל להצליח, זה רצון חזק ושעה פנויה בכל יום.

אם מישהו חשב שבעקבות כל זה, כולם יעמדו בקצב ויספיקו ברוגע את המכסה היומית, הרי שלמרבית הפלא המרוץ המתמיד נמשך ולא מרפה לרגע.

הדו-שיח שחוזר על עצמו אחת לתקופה, בין זוג הלומד בחברותא שנים רבות, נשמע בערך כך:

"נראה לך שנספיק היום דף או שלא?" שואל יענקל בקול חסר תקווה.

"ברור שכן!" עונה יוסל, מנסה בעיקר לשכנע את עצמו "רגע, אבל באיזה דף כולם אווזים היום?"

"יותר טוב שלא תשאל. בדף פ' ומשהו, עשרים דפים קדימה".

אנטוורפן
שיעור משניות של הדומ"צ הרה"ג יצחק טעללער שליט"א

חיפה
שיעורו של הדומ"צ הרה"ג צבי שובקס שליט"א

|| א אמת'ע מחותן ||

כעת כשפאותיו רפרפו על פניו עם הרוח המנשבת. חשב לעצמו. אני כן בסדר? יושב ומחכה ל... ובכלל; לא מתחיל לחתן, רק מסתכל איך שאחי וחברי מחתנים. נכון. זה לא יהודי אנושי מה שהוא עשה. לעקוץ בי, אך כאילו אני כן עושה רק מה שמותר וצריך. לעג לעצמו.

למעשה. אולי כוונתו היה לשם שמים. ואכן הצליח אף לעורר אותו, אך כנראה שהמשפט המוכר; 'חושך לא מגרשים במקלות', הכוונה גם לא בהשפלות. כי במציאות, ההלצה והצחוק על חשבונו זכר טוב, אך למעשה טוב, זה לא הביא אותו.

***

ימי החנוכה הנעלים תשע"ו לפ"ק.

"אנחנו מאוד מחכים לך" היה זה הגבאי שהתלווה אליו אחר מעריב בעוד ניסיון להבעיר עוד בית באורה של תורה. "מיד אחרי חנוכה מתחילים בידף היומי" מסכת חדשה" בנסותו להניב כבר פרי מכל השיחות "למדת גיטין בשיבה?" התעניין "מיד אחרי חנוכה מתחילים ללמוד מסכת גיטין."

"בעצם, אני רוצה ללמוד דף היומי" הפטיר כבדרך אגב, למול הגבאי הנדהם, בהמשיכו "אך אני מרגיש שכדי שאצליח אני חייב חברותא עם ראש טוב" בהוסיפו בחיך "כמוני".

להזדמנות פז שכזה חיכה הגבאי כבר זמן רב. מיד אחרי הדלקת הנרות הוא פנה לגבאי השני לדון עמו מי מתאים ביותר ללמוד איתו. למחרת אחרי הוספת דברי שכנוע מצד הדומ"ץ הותאם יענקל' ומנחם (שעתה אין כבר מניעה מלכתוב את שמו) לחברותא ללימוד בשעות הערב.

יום אחרי חנוכה. מנחם יושב מול יענקל' הזוכר את 'מסכת גיטין' על בריו עוד משנות הישיבה, והתאמצו להבין יחד את המושג של 'עד אחד נאמן באיסורין', היו פעמים שמנחם כמעט הכריז על פשיטת רגל ועריקה למסכת קלילה אחרת, אך בעידוד החברותא שלא וויתר לו על שום יום, החזיקו שניהם מעמד והגיעו ליום מיוחד הזה.

כעת בחודש השמחה בשבת קודש פרשת פקודי-שבת חזק. יציין מנחם את יום חגו, סיום כל מסכת גיטין. "לא חלמתי שאצליח להגיע ליום זה-לסיים את כל המסכת." הוא מתוודה ברגש, נבוך מגילוי לבו.

כך או כך. מכל הלב והמוח הוא קורא לחבריו "אנחנו מאוד מחכים לך. תנצל את ההזדמנות של התחלת מסכת קידושין **להצטרף לשעה קבועה לתורה.**"

מי לא מצטרף?

התזמורת נגנה בעוז כשרגלי הרוקדים פזזו ונתרו בשמחת התורה המרומם את נפש האדם טפחיים ויותר מעל הקרמיקה, כשהגוף נמשך בעקבותיה. לא זעירה הוא השמחה. סוף כל סוף מדובר בשמחה של סיום מסכת לא כל כך קלה. סיום מסכת יבמות על מאה ועשרים ואחד הדפים שיש בה.

ימים רבים עמלו הלומדים החשובים בלימוד המסכת, מתאמצים להיכנס לנושאים שחלקם לא היו כה מוכרים. מלבד שהיה להם כמו כל אחד, להתגבר מדי פעם על היצר, שמנסה לשכנע בסיבות שונות ומשונות שכעת יש הכרח (לדעתו) רציני, לוותר על השעה הקבועה לתורה.

שונה היה הוא מכולם. אם כי, כנראה אף אחד לא הבחין בכלל בזה. **הוא** (מחמת כבודו לא נביא כאן את שמו) רקד וחולל סביב המעגל יחד עם כולם, משתדל להשוות הליכתו לצורת הליכה שיוכל להיקרא בשם ריקוד. רק זה חסר לו שמישהו ישאל אותו. "לאיפוא אתה הולך?". פעם אחד זה קרה לו, ובטעות כמעט השיב; לא יודע. מאז, משתדל הוא באירועים כגון אלו להלך בכמין ריקוד.

מה לעשות. הוא באמת לא ידע על מה ולמה עליו לרקוד. כן. הוא גם ידע. שעל עצם זה שהוא יהודי, ועוד כזה שזכה ונתגדל בבית של יהודים יראים ושלמים חסידישע יודע, עליו לשמוח ולהיות מאושר בכל דקה ורגע.

אך; מחשבה טורדנית ועיקשת לא עזבתו. אבל, למה שאני ירקוד, דווקא עכשיו. ואז זה הגיע.

"לשמחה מה זו עושה?" לחשש לו מאן דהו באזנו בחיך שנמרח לו על פרצופו. כשהלה בטובתו לא הרחיק ופירט את שאלתו. מה קרה שהיום נכנסת לתוך השטיבל בשונה מכל יום בו אתה 'מנהל בחסד ובקול' את הקרעמיל בחוץ.

כדרכו 'בקודש' לא להישאר חייב, השיב על אתר בכמין גיחוך "כשאחי מחתן לא אבוא לשמחה?". "כן. יפה ממך. אך למה לא תתחיל גם אתה לחתן כבר?" הגיב הלה עודו משתלב שוב בריקוד שהתעצם עם ריקודי המג"ש במרכז המעגל.

הוא-המקנטר לא היה בסדר. ככה לדקור בבשר, כאילו אין לי רגש. הרהר לעצמו עודו עוזב את השטיבל ויוצא החוצה להירגע. האוויר הקריר סייע להשיב נפשו. אך הקושיא חזקה מהתשובה. נזכר בהגדרה משנות הישיבה.

בעודו נזכר בחיך מחמיא על ההפצרות הרבים מצד הגבאים שעשו לעצמם תור עם סדר לא קבוע לפנות אליו ולהציע לו שיעור פלוני או חברותא אלמוני, היה אפילו כמה פעמים שהדומ"ץ נכנס איתו לשיחה 'בדיוק' לפני התחלת איזה מסכת בהתבטאו בסוף "שאוילי כדאי לנצל את הזדמנות המיוחדת".

עדיין זכורה לכולנו ההתבטאות הנדירה והמשמעותית שהשמיע כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א במשאו במהלך ה'שטידיעגע תורה' "דער ערשטער זאך, דער וויכטיגסטער זאך, איז דער נושא פון שיעורי תורה. {הדבר הראשון והנחוץ ביותר הוא הנושא של שיעורי תורה}. כשמר"ש ביטא בפני הקהל את רחשי ליבו הטהור אשר כל אחד ואחד אשר בשם בעלז'ר חסיד מכונה יהיה לו שעה קבועה ללימוד התורה ובשטיבל בדווקא.

בעזרת השם יתברך במהלך מעמד ה'התוועדות' יוגש לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א "מנחת תודה" בדמות אלפי-אלפי פרטי שעות הלימוד של כלל אנ"ש קובעי העתים לתורה בכל מקומות מושבותיהם עם קבלה או התחזקות בעניין לימוד התורה לזכות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כל אחד כפי בחירת לבו. כשכמצורף לטהור יתחברו יחד אלפי-אלפי קבלות וטובות וההתחזקות של כלל בחורי הישיבות הקדושות וילדי התנ"ים ועוד.

בהגשה מרגשת זו ברחשי לב עולים על גדותיו יגידו כולם כאחד במעשיהם טובים שנכתבו בספר, בלי אומר ובלי קול: רבי. מקיימים אנו את בקשתך.

ובוודאי בעת רצון גדולה ונצורה זו בו יזכה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לראות ולווח מלוא חופנים נחת מפרי עמלו. ייפתחו שערי השמים ויושפע על כולנו החוסים בצל הקודש-הנמנים בספר, בכל ההשפעות טובות וכל הברכות והנחת בגשמיות וברוחניות לנו לצאצאינו ולכל בית ישראל. אמן.

בני מדרשא

אסיפת גבאים בבור פארק

כל העוסק בצרכי ציבור זקוק לחיזוק ולעידוד. נכונים הדברים שבעתים כשמדובר בעבודות עבודה בהתעסקות בקדשים להרבות ספסלי בית המדרש ולדאוג אשר כל אחד ואחד יבוא וייכנס לבית המדרש לקבוע עתים לתורה. דבר הנוטל הרבה כח ומוח, כידיע לכל מי שעוסק בזה. ואכן זה זמן רב שהגבאים החשובים בבור פארק חיכו להזדמנות שכזה, עד השבוע במוצ"ש בו זכו הם לערב שכולו חיזוק ועידוד לעבודתם בקודש להגדיל תורה ולהאדירה.

ברגש רב התאספו הגבאים לסעודת "מלוה מלכה" מיוחדת באסיפת חברים העושים ומעשים יחד בראשות הגבאי הנודע הרה"ח ר' מרדכי פריעד שליט"א. זמן רב ישבו הגבאים יחד ודנו וליבנו שאלות בצוותא כשכל אחד מאיר מנקודת מבטו על הדרכים והעצות כיצד ניתן להצליח ביתר שאת להתקרב למטרה הנכספת אשר כל אחד ואחד אכן יקבע שעה קבועה לתורה.

לשעה מיוחדת של קורת רוח זכו הגבאים כאשר הרה"ג יוסף דירנפלד שליט"א דומ"ץ בשטיבל 'בית דוד שאול' באשדוד הגיע לאף להשתתף בכנס מיוחד זו כשהוא מעריך ומאריך בנושם שיחו על חשיבות עבודת הקודש של הגבאים, כשלאחר דבריו אף נשאר לשבת ולשוחח זמן רב ביחד עם הגבאים בדרכים ועצות שונות בעבודת קדש חשובה זו. לאחר שעות ארוכות שנדמו כשעה אחת **יצאו כולם בכוחות מחושים ורעננים להמשיך ולהתחדש ביתר שאת ועוז להגדיל תורה ולהאדירה.**

בור פארק - מראות מהאסיפה